

RECLAME CODE COMMISSIE

Beslissing van de Reclame Code Commissie

In de zaak van : G. Dijkstra, wonende te Luxwoude, klager,
tegen : Evides Waterbedrijf, gevestigd te Rotterdam, adverteerder.

De procedure

Klager heeft op 3 november 2014 door middel van het online klachtenformulier bezwaar gemaakt tegen de hierna genoemde reclame-uiting.

De klacht is in behandeling genomen op 14 november 2014.

Adverteerder (hierna ook: Evides) heeft bij brief van 27 november 2014 verweer gevoerd.

Bij beslissing van 10 december 2014 heeft de voorzitter van de Reclame Code Commissie geoordeeld dat klager de klacht heeft ingediend in het belang van de uitoefening van een beroep of bedrijf en om die reden klachtengeld verschuldigd is. Klager heeft het klachtgeld inmiddels voldaan.

De Reclame Code Commissie (hierna: de Commissie) heeft de klacht behandeld in haar zitting van 11 december 2014.

Klager is ter zitting verschenen.

Adverteerder is vertegenwoordigd door H. Ketelaars, drs. R. Vording en mr. A. van Reeuwijk. Klagers zoon, M. Dijkstra, en J. Halkes, verslaggever bij persbureau Nieuwsbank, hebben de zitting als belangstellenden bijgewoond.

De bestreden reclame-uiting

Het betreft de advertentie van Evides Waterbedrijf in de PZC van 25 oktober 2014 met als kop "Waarom zit er kalk in mijn drinkwater?"

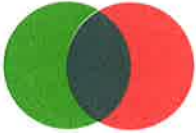
In de advertentie staat onder meer het volgende:

"Kalk komt van nature voor in water. Ieder mens heeft calcium nodig. De mineralen calcium en magnesium bepalen onder andere de hardheid van kraanwater. (...) Bij harder water heeft u iets meer (af)wasmiddel nodig. (...) Drinkwater mag niet te ver onthard worden. Onder bepaalde omstandigheden kan te ver onthard water leiden tot risico's voor de volksgezondheid en leidingen en apparaten binnenshuis aantasten. (...) Lees meer op www.evides.feiten".

De uiting is in kopie aan deze uitspraak gehecht.

De klacht

De advertentie is misleidend, vooral waar wordt gezegd dat weinig kalk in het drinkwater kan leiden tot risico's voor de volksgezondheid. Zou Evides hierin gelijk hebben, dan lopen wereldwijd miljoenen - en in Nederland vele honderdduizenden - huishoudens risico's. Op de Veluwe en in Almere bijvoorbeeld heeft het drinkwater een hardheid van ongeveer 3,5°DH (Duitse hardheid). Volgens de website van Evides, waarnaar in de advertentie wordt verwezen, wordt gesteld dat water niet verder onthard mag worden dan 5,6°DH.

Volgens een onderzoek van TNO uit 2012 ("bron: www.aquacombi.nl") biedt kunstmatig onthard water (0°DH) een betere bescherming van koperen leidingen.

Klager weet uit eigen ervaring dat kunstmatig onthard water gezondheidsvoordelen heeft, een besparing van ongeveer 60% op (af)wasmiddel en 15% op energieverbruik oplevert en het ontkalken van huishoudelijke apparatuur overbodig maakt.

Ten slotte voert klager aan dat krachtens de Nederlandse Waterwet waterleidingbedrijven tot aan de huishoudelijke watermeter een minimale resthardheid moeten leveren van 5,6°DH. Vanaf de watermeter is de consument geheel vrij om het gekochte water eventueel te behandelen.

Het verweer

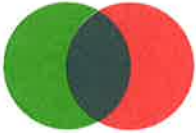
Het verweer wordt als volgt samengevat.

Op basis van artikel 7 van de Drinkwaterwet moet een waterbedrijf "bijdragen aan het uit oogpunt van volksgezondheid verantwoord omgaan met drinkwater door eigenaars, consumenten en andere afnemers tussen het punt van levering en het punt waar het drinkwater voor consumptie ter beschikking komt", waaronder onder andere wordt begrepen het geven van voorlichting. De advertentie maakt deel uit van een regionale voorlichtingscampagne van Evides over drinkwater die voortkomt uit de bovenbedoelde wettelijke voorlichtingstaak die Evides als waterbedrijf heeft.

Bij ontharding van water worden de mineralen die de hardheid veroorzaken, calcium- en magnesiumionen, uit het water verwijderd. Het ontharden kan centraal bij de drinkwaterzuivering plaatsvinden of bij de consument. De drie meest gebruikte methoden van ontharden zijn dosering van een base, ionenuitwisseling en membraanfiltratie. Bij de door drinkwaterbedrijven in Nederland meest toegepaste methode van dosering van een base blijft het magnesium in het water aanwezig. Bij de ontharding met een AquaCell-ontharder, welk apparaat door klagers bedrijf blijkt te worden verkocht, wordt gebruik gemaakt van ionenuitwisseling, waarbij de in het water aanwezige calcium- en magnesiumionen worden uitgewisseld tegen andere ionen (veelal natrium).

De bestreden mededeling in de uiting "*Onder bepaalde omstandigheden kan te ver onthard water leiden tot risico's voor de volksgezondheid en leidingen en apparaten binnenshuis aantasten*" is juist. In wetenschappelijke literatuur is beschreven dat de toegepaste onthardings-technologie bepalend is voor de uiteindelijke waterkwaliteit en de mogelijke aantasting van materialen. In het achtergronddocument voor de ontwikkeling van WHO-richtlijnen voor waterkwaliteit (WHO, 2011) wordt beschreven dat onthard, niet gestabiliseerd water een sterke neiging heeft tot corrosie van metalen oppervlakken en leidingen, hetgeen leidt tot de aanwezigheid van zware metalen in het drinkwater. Corrosie leidt daardoor tot gezondheidsrisico's en verminderde levensduur van waterleidingen.

Er zijn voldoende onderzoeken en informatie beschikbaar om de mededeling dat te ver onthard water onder bepaalde omstandigheden kan leiden tot risico's voor de volksgezondheid te staven. Het Nederlandse Drinkwaterbesluit schrijft, (alleen) indien ontharding (of ontzouting) wordt toegepast, een minimale totale hardheid van 5,6°DH voor. De minimale hardheid is gebaseerd op de veronderstelde gezondheidskundige voordelen van calcium en met name magnesium in drinkwater. Bij de behandeling van de Drinkwaterwet in 2010 is bij de beantwoording van vragen door de Minister het gezondheidsaspect uitdrukkelijk genoemd als reden voor handhaving van de minimale hardheid. En samenvattend wordt door de WHO (2005, 2011) gesteld: "Calcium en magnesium zijn essentiële mineralen in relatie tot de gezondheid van de mens. Onvoldoende inname kan leiden tot nadelige gezondheidseffecten." De grootste hoeveelheden calcium en magnesium worden vanuit de voeding in het menselijk lichaam opge-

nomen. Als gevolg van meer bewerkt (geraffineerd) voedsel en/of een eenzijdig voedingspatroon komt echter steeds meer mineraaldeficiëntie voor. Drinkwater kan dan een rol spelen in de opname van voldoende mineralen. Evides verwijst naar een Noorse thesis van juni 2014 en een Nederlands grootschalig, tien jaar durend epidemiologisch onderzoek, waaruit volgens Evides kan worden afgeleid dat magnesium in drinkwater een niet zomaar te verwaarlozen rol voor de volksgezondheid speelt. Hoewel er nog een epidemiologisch debat loopt, is het voorzorgsprincipe voor Evides leidend bij het zo goed mogelijk voorlichten van haar klanten.

Adverteerder bestrijdt de algemene geldigheid van klagers opmerking dat volgens een onderzoek van TNO uit 2012 kunstmatig onthard water (0°DH) een betere bescherming van koperen leidingen biedt. Deze conclusie geldt blijkens genoemd (eenmalig en beperkt) TNO-onderzoek voor een optimaal werkende AquaCell ontharder. De vergelijking met andere onthardingstechnieken, waarbij juist sprake is van geen of minder bescherming van metalen leidingen, is in dit onderzoek niet meegenomen.

De mondelinge behandeling

Klager heeft - mede aan de hand van een overgelegde notitie - zijn standpunt nader toegelicht. Deze toelichting wordt als volgt samengevat.

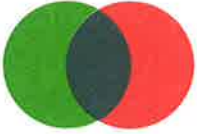
De mededeling "*Onder bepaalde omstandigheden kan te ver onthard water leiden tot risico's voor de volksgezondheid en leidingen en apparaten binnenshuis aantasten*" suggereert dat onthard water altijd corrosief is en niet-onthard water niet. Water dat wordt onthard met een ionenwisselaar is echter niet corrosief, hetgeen onder meer is bevestigd in eerdergenoemd onderzoek van TNO uit 2012. De informatie die Evides verstrekt over het corrosiegevaar van onthard water is onvolledig, onduidelijk en in haar algemeenheid onjuist. Er is daarom sprake van misleiding en strijd met artikel 8.2 van de Nederlandse Reclame Code (NRC).

Water dat is onthard met een ionenwisselaar bevat geen calcium en magnesium meer. Dit levert echter geen risico's voor de volksgezondheid op, zoals Evides stelt. Volgens het RIVM levert leidingwater gemiddeld 3,3% van de benodigde hoeveelheid calcium en 1,1% van de benodigde hoeveelheid magnesium in Nederland. Als bron van calcium en magnesium is leidingwater dus praktisch verwaarloosbaar. De mededeling van Evides (op haar website) dat de bijdrage van drinkwater aan de totale dagelijkse van magnesium en calcium tussen 5 en 20% ligt, is gebaseerd op het WHO-rapport (2011). Deze percentages gelden wellicht op wereldniveau, maar niet voor het door Evides geleverde leidingwater met een gemiddelde hardheid van 8,5°DH. Om 20% van de dagelijkse behoefte aan calcium op te nemen zouden twintig glazen water per dag gedronken moeten worden en voor magnesium meer dan honderd glazen water per dag. Klager bestrijdt voorts gemotiveerd dat het door Evides aangehaalde Noorse proefschrift en het Nederlandse epidemiologische onderzoek als wetenschappelijke onderbouwing kunnen gelden van de mededeling over de risico's voor de volksgezondheid bij te ver onthard water. Nu het gevaar voor de volksgezondheid in deze op consumenten gerichte uiting sterk wordt overdreven, acht klager de uiting niet alleen misleidend, maar is tevens sprake van bangmakerij, wat op grond van artikel 6 NRC niet is toegestaan.

Ten slotte voert klager aan dat hij ook artikel 13c NRC (vergelijkende reclame) van toepassing acht, nu op de website de voordelen van water met minder kalk onvoldoende worden belicht.

Het standpunt van Evides is als volgt, kort samengevat, nader toegelicht.

Het is juist dat bij ontharding van water met een ionenwisselaar geen corrosie optreedt. Niet al het water dat te ver onthard wordt levert dus corrosie op. Uit de toevoeging dat "onder bepaalde omstandigheden" te ver onthard water risico's kan opleveren, kan worden begrepen dat de wijze van ontharding van belang is voor de hoogte van het risico. Evides acht het niet haar taak om merknamen van waterontharders te noemen of een bepaald soort waterontharder aan te raden.

Er wordt al jarenlang onderzoek gedaan naar de hardheid van drinkwater en de noodzaak van de aanwezigheid van magnesium en calcium daarin. Hoewel die noodzaak moeilijk is te bepalen, lijken de onderzoeken te wijzen op positieve effecten van calcium en magnesium in leidingwater. Het belang ervan is mede afhankelijk van de inname van deze mineralen via het voedsel. Water dat met een ionenwisselaar is onthard, bevat geen magnesium en calcium meer. Het leidingwater van Evides bevat deze mineralen wel en draagt - afhankelijk van de bron en de daarmee samenhangende hardheid van het water - circa 5-15% bij aan de dagelijkse inname van deze mineralen. Evides meent dat 'alle beetjes helpen' en leidingwater als bron van calcium en magnesium niet "praktisch verwaarloosbaar" is, zoals klager stelt. In het Drinkwaterbesluit wordt het belang van de aanwezigheid van magnesium en calcium bevestigd door het verbod voor drinkwaterbedrijven om water verder te ontharden dan 5,6°DH. Voor van nature zachter water kent het Drinkwaterbesluit geen verplichting om 'op te harden' door middel van het toevoegen van calcium en magnesium, maar de Inspectie Leefomgeving en Transport kan deze verplichting wel opleggen.

Het oordeel van de Commissie

1. De Commissie stelt voorop dat zij haar oordeel beperkt tot de in de klacht aangevoerde bezwaren tegen de advertentie in de PZC. Nadere bezwaren tegen de advertentie die ter zitting voor het eerst zijn opgeworpen en/of ter zitting aangevoerde bezwaren tegen de website van Evides worden door de Commissie buiten beschouwing gelaten.
2. Indien en voor zover Evides heeft willen betogen dat de bestreden advertentie in PZC louter voorlichting van klanten betreft en daarom niet valt aan te merken als reclame-uiting in de zin van artikel 1 NRC, is de Commissie van oordeel dat dit betoog niet opgaat. De uiting heeft een duidelijk aanprijzend karakter voor het waterbedrijf Evides, zijn website en de door Evides geleverde diensten en producten.
3. Samengevat komt klagers bezwaar tegen de advertentie erop neer, zo begrijpt de Commissie, dat in de uiting onvolledige, onduidelijke en onjuiste informatie wordt verstrekt over het corrosiegevaar en de risico's voor de volksgezondheid van "te ver onthard water", waardoor de uiting volgens klager de gemiddelde consument op het verkeerde been zet.
4. In de advertentie staat: "*Onder bepaalde omstandigheden kan te ver onthard water (...) leidingen en apparaten binnenshuis aantasten*". De Commissie begrijpt dat dit naar corrosie verwijst. Gebleken is dat er verschillende methoden bestaan om (thuis) water te ontharden. Als erkend is komen vast te staan dat bij ontharding door middel van ionenuitwisseling, welke methode onder meer wordt toegepast bij de door klagers bedrijf verkochte waterontharders, geen corrosie optreedt. Gelet hierop acht de Commissie de bestreden mededeling in de advertentie te ongenueanceerd, nu deze bij de gemiddelde consument de onjuiste indruk kan wekken dat bij elke waterontharder onder omstandigheden aantasting van de leidingen door corrosie te verwachten valt. In de advertentie wordt niet toegelicht wat onder "bepaalde omstandigheden" moet worden verstaan. Dat onder "bepaalde omstandigheden" de methode van ontharden moet worden begrepen, zoals ter zitting door Evides is aangevoerd, kan niet worden aangenomen nu duidelijk wordt gesproken van elke waterontharder. Gelet hierop zal de advertentie door de gemiddelde consument zo worden begrepen dat bij elke waterontharder mogelijk corrosie kan optreden. Daar komt bij dat niet valt te verwachten dat de gemiddelde consument bekend is met de samenhang tussen de methode van waterontharding en het al dan niet bestaan van corrosiegevaar.
5. De bestreden uiting vermeldt voorts: "*Onder bepaalde omstandigheden kan te ver onthard water leiden tot risico's voor de volksgezondheid*".

Adverteerder heeft in de eerste plaats aangevoerd dat een risico voor de volksgezondheid kan ontstaan als te ver onthard water stoffen onttrekt uit materialen waarmee het in contact komt. Zoals hiervoor (onder 4) is overwogen, bestaat dit gevaar niet bij water dat wordt onthard door middel van ionenuitwisseling.

Voorts heeft adverteerder gewezen op het belang van de bijdrage die niet-onthard drinkwater levert aan de totale inname van magnesium en calcium, mineralen die ieder mens nodig heeft. Vast staat dat water dat is onthard met een ionenwisselaar geen calcium en magnesium meer bevat. Voorts is niet in geschil dat voldoende inname van calcium en magnesium van belang is voor de gezondheid, maar ook dat deze inname voor het overgrote deel geschiedt door middel van voedsel. De Commissie acht niet aannemelijk gemaakt dat de bijdrage van het door Evides geleverde drinkwater aan de inname van calcium en magnesium zodanig is, dat gezegd kan worden dat onthard water waaruit deze mineralen verwijderd zijn daadwerkelijk een gevaar voor de volksgezondheid oplevert.

6. Hetgeen is overwogen onder 4 en 5 leidt ertoe dat de bestreden uiting gepaard gaat met onjuiste informatie als bedoeld in de aanhef van artikel 8.2 NRC. Omdat de gemiddelde consument hierdoor ertoe gebracht kan worden een besluit over een transactie – he niet aanschaffen van een waterontharder – te nemen dat hij anders niet had genomen, is de uiting misleidend en daardoor oneerlijk in de zin van artikel 7 NRC.

7. Op grond van het voorgaande wordt als volgt beslist.

De beslissing

De Commissie acht de reclame-uiting in strijd met het bepaalde in artikel 7 NRC. Zij beveelt adverteerder aan om niet meer op een dergelijke wijze reclame te maken.

Partijen hebben, voor zover zij in het ongelijk zijn gesteld, de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep aan te tekenen bij het College van Beroep, onder gelijktijdige storting van het voor de behandeling van het beroep verschuldigde bedrag.

Het beroepschrift dient uiterlijk op dinsdag 6 januari 2015 in het bezit te zijn van het College van Beroep, waarvan het secretariaat gevestigd is te Amsterdam.

Het postadres van het secretariaat is: postbus 75684, 1070 AR Amsterdam.

De voorzitter

Mr. S.J.A. Rullmann

De secretaris

Mr. S.L. Brons

Gewezen door mr. S.J.A. Rullmann, voorzitter, A. Bossema, L. Franken en H.W. Zuur, leden, en mr. S.L. Brons, plaatsvervangend lid en secretaris.

Amsterdam, 22 december 2014

Hij was Utrechts open zenuw

Na negentien jaar werd in juli de vermoedelijke Utrechtse serieverkrachter gepakt. Maandag staat hij voor de rechter.

door Niki van der Naald

UTRECHT - Lex Mellink (57) zei het al in menig interview toen hij in 1999 als Utrechts districtschef verrok en directeur van de Politieacademie werd: die Utrechtse serieverkrachter dreigde de nagel aan zijn doodskist te worden. Dat Mellink als leider van het poli-

Pendelbus en fietscollectieven

- De Utrechtse serieverkrachter Gerard T. (zie compositietekening) slaat voor het eerst toe in het najaar van 1995. In de herfst van 1996 maakt hij weer slachtoffers.
- Na een lange stilte duikt dezelfde serieverkrachter in 2001 ineens weer op. Het politieonderzoek is net on hold gezet als een 16-jarig meisje in Blithoven op geweldadige wijze verkracht wordt.
- De universiteit neemt extra maatregelen. Studenten vormen 'fietscollectieven' en er wordt een speciale pendeldienst opgericht.

tieonderzoek nooit de man had kunnen vinden die in de verre omgeving van Utrecht tal van fietsende studenten belaagde en tot seks met hem dwong, bleef een grote frustratie. „Niet alleen van mij. Deze zaak vormde echt de open zenuw van Utrecht. Honderden agenten hebben er in de loop der jaren aan gewerkt. En eindelijk gezegd had ik de hoop opgegeven dat hij ooit gepakt zou worden”, aldus de oud-politiefchef die nu zelfstandig veiligheidsadviseur is. Toch gebeurde het. Althans, het is zeer waarschijnlijk dat de volgens getuigen 'vadsige verkrachter met het oorbelleetje' na negentien jaar alsnog tegen de lamp is gelopen. Door een knuttige fietsdienstfiscal, nota bene.

Op 17 juli, de avond dat heel Nederland met het nieuws tot zich had genomen dat vlucht MH17 was neergestort, maakte officier van justitie Johan Bac bekend dat de negentien jaar lang onbekend gebleven serieverkrachter naar alle waarschijnlijkheid was gepakt. Het DNA dat hij verplicht had moeten afstaan na het stelen van twee fietsen, bleek te matchen met sporen uit drie van de in totaal zeventien verkrachtingen en aanrandingen uit de Utrechtse zedenzaak. 'We hebben hem!', had een oud-collega van Mellink enkele uren voor de persconferentie al naar hem ge-sms't. „Ik wist gelijk

De serieverkrachter hield Utrecht jaren in de greep. Graffiti in een tunnel bij de universiteit. foto HH

waar het over ging. En ik ben opgelucht, want ik weet vrijwel zeker dat dit hem echt is.” ‘Hem’, dat is de 51-jarige Gerard T. uit Nieuwegein. Een man die al eerder twee keer in beeld was geweest toen de politie een grootschalige DNA-onderzoek onder 2.500 mannen in de regio Utrecht hield. „In die tijd weigerde hij DNA af te staan. Dat mocht nog. Meer mannen deden dat. Het was geen reden om hem als verdachte aan te merken. Ik kan me hem dan ook niet specifiek herinne-

ren. Ik ben blij dat de wet in 2010 is aangepast en hij na het stelen van die fiets gedwongen werd om DNA af te staan.” Maandag komt de zaak tegen T. voor het eerst pro forma voor de rechter. De verdachte weigert tot nu toe een verklaring af te leggen. Het Openbaar Ministerie (OM), dat nog niet op de zaak wil voortlopen, legt de Nieuwegeiner alvast drie verkrachttingszaken ten laste. Die staan uitgebreid, inclusief de gruwelijke details, in de dagvaarding beschreven. Bij de

overige aan dezelfde verdachte gelinkte zaken is justitie nog aan het puzzelen. Er is geen directe DNA-match. Zolang T. blijft zwijgen zal het bewijs vooral moeten komen uit de slachtofferverklaringen die jaren geleden zijn afgelegd en misschien wel nieuwe getuigenissen. De slachtoffers van toen krijgen inmiddels weer begeleiding van een familie onderzoeker. „Reken maar dat het OM fors inzet”, voorspelt Mellink. Alles heeft de politie destijds uit de kast getrokken om de typische 'bosjesverkrachter' die zoveel onrust in het Utrechtse zaaide, te pakken. Er circuleerden compositietekeningen. Deskundigen schetsten een daderprofiel. „We hebben zelfs lokagenten ingezet die we professioneel als vrouw lieten schuimken. Tevergeefs.” De serieverkrachter naar wie ze op zoek waren, was onvoorspelbaar. Hij sloeg twee jaar achter elkaar toe en daarna bleef het vijf jaar stil. „Dat is één van de dingen waar ik het meest nieuwsgierig naar ben”, zegt Mellink. „Wat is er in die tussentijd gebeurd? Zet hij in het buitenland? Had hij ineens een relatie? Of was hij misschien opgenomen in een kliniek? Professioneel gezien is deze zaak enorm interessant. Zijn gedrag kan weer aanknopingspunten bieden om in de toekomst tijdig zedendaders te herkennen.” De oud-politieman betreurt het niet dat hij zelf niet meer aan de zaak werkt. „Het onderzoek is nu in goede handen.” Wel is hij van plan de rechtszaak bij te wonen. „Ik wil hem aankijken. Om te zien dat het recht waarschijnlijk alsnog heeft gezeged.”

Volgelingen vertrekken, omstreden rabbijn blijft nog in Buitenveldert

AMSTERDAM - In grote touringcars zijn ze gisteren vertrokken: de circa 150 à 200 volgelingen van de omstreden rabbijn Eliezer Berland (77) die de afgelopen twee weken in Amsterdam-Buitenveldert voor veel overlast in de buurt zorgden. Het grootste deel van de ultra-orthodoxe joden is nu weg. Een

klein groep is achtergebleven om de sabbat te vieren. „Die mensen zullen in de loop van het weekeinde vertrekken”, zegt woordvoerder Angèle Koenis van Stadsdeel Zuid. Zo'n twintig personen blijven volgens haar voorlopig in het huis, onder wie de ultra-orthodoxe rabbijn zelf, die van seksueel misbruik wordt verdacht.

De netwerkbeurs van Zuid-West, Nederland en Vlaanderen >

C CONTACTA.NL
4-5-6 NOVEMBER 2014

Jack van Gelder, Ria Joosten, Derk Sauer, Alexander Klipping, John van Zwieten, Prof. Erik Scherder

Registreer gratis als zakelijke bezoeker op www.contacta.nl/registreren
Registratie code: 54734692

> 350 standhouders > 23.500 bezoekers > Seminars en workshops > 15.000 m² beursvloer > Bedrijven uit alle branches > Live radio- en televisieuitzendingen

Waarom zit er kalk in mijn drinkwater?

Kalk komt van nature voor in water. Ieder mens heeft calcium nodig. De mineralen calcium en magnesium bepalen onder andere de hardheid van kraanwater. Het drinkwater dat Evides Waterbedrijf levert, is op de meeste plaatsen 'zacht tot gemiddeld hard'. Op Schouwen-Duiveland is de hardheid wat hoger, omdat hier drinkwater - dat van nature veel kalk bevat - als bron dient voor het maken van drinkwater. Bij harder water, heeft u iets meer talwasmiddel nodig. Kalkaanslag kunt u milieuvriendelijk verwijderen met schoonmaakazijn. Drinkwater mag niet te ver onthard worden. Onder bepaalde omstandigheden kan te ver onthard water, leiden tot risico's voor de volksgezondheid en leidingen en apparaten binnenshuis aantasten. Er zijn dan extra maatregelen nodig om slijven en glaswerk mooi te houden.

Lees meer op www.evides.nl/feiten